

Opinió

La darrera porta

19/10/11 02:00 - GEMMA CALVET

ETA ja ha anunciat el seu final. No cal esperar el comunicat per comprendre que amb la conferència de pau de dilluns s'ha posat fi definitivament a un escenari de violència al País Basc. Ni les posicions reaccionàries dels sectors del món centralista espanyol ni les obligades absències del PSE en la figura del lehendakari poden entelar la realitat solvent i sòlida que s'ha generat. La futura política espanyola haurà d'integrar aquesta part de la història, ara ja en clau internacional i europea. El 21 de març de 2010 amb la signatura de la Declaració de Brussel·les, impulsada per més de 21 líders internacionals entre els quals diversos premis Nobel, es va començar a dissenyar una agenda internacional que partia d'un compromís ferm amb la resolució del conflicte, al mateix nivell en què anys abans s'havia resolt el sud-africà i posteriorment el d'Irlanda del Nord.

Es per això que la Fundació Mandela o el mateix John Hume van donar suport a la iniciativa. Aquest declarava: "Cal que hi intervinguin actors polítics que permetin donar protagonisme a uns moderats per diluir-ne uns altres". Es referia a la necessitat d'optimitzar aliances polítiques entre abertzales d'esquerra que donessin legitimitat social al procés. I Bildu ha significat aquesta força. Efectivament els resultats electorals municipals van ser la resposta que en democràcia deixa les coses clares: la força dels vots. La manera com els han acollit les dues institucions més importants després del govern basc –Diputació i Ajuntament– ha estat determinant per a les autoritats que s'han desplaçat a Sant Sebastià.

Diu l'escriptora Margaret Atwood que la força que s'oposa a la tirania és l'honestedat de la gent corrent, i que cal molta honestedat i molt valor per generar dissidències, perquè la dissidència sempre és incòmoda per al sistema. Darrere l'actual situació del procés de pau hi ha hagut molt compromís personal i polític moltes vegades titllat de dissident. Efectivament, plantejar la defensa d'un final polític al conflicte basc durant anys ha estat quasi sinònim de connivència amb la violència. El panorama de morts, atemptats o amenaces no es podia disfressar ni tampoc justificar sota cap concepte. Però la raó ens portava a algunes persones, i especialment des de Catalunya, a comprendre que la Transició mal formulada pel clima de por polític existent a partir de la mort del dictador Franco i el no a la Constitució Espanyola tenia molt a veure amb la perpetuació del conflicte basc. La tortura, els GAL, la progressiva excepcionalitat legislativa en matèria antiterrorista, el tancament de diaris i la prohibició de partits polítics han estat lacres antidemocràtiques.

La radiografia que han fet els líders internacionals ha integrat totes aquestes circumstàncies, i és que l'Estat espanyol no presenta les condicions de normalitat suficients en termes d'estat de dret per donar sortida política a la situació sense ajuda exterior, que fins i tot pugui justificar algunes decisions polítiques de caràcter intern com la qüestió dels presos. La creació del GIC (Grup Internacional de Contacte) a partir de febrer de 2011 va donar línia de continuïtat a una metodologia de pau, compresa i entesa pels protagonistes dels processos anteriors que ara amb la conferència ha construït l'arc d'una gran portal. A la porta es podrien inscriure les paraules de Gandhi, nom de la sala on s'ha celebrat la reunió de dilluns, que va dir: "Tota violència és la por als ideals dels altres."

Darrera actualització (Dimecres, 19 d'octubre del 2011 02:00)

Publicat a

[El Punt Avui. Comarques Gironines](#) 19-10-2011 Pàgina 17[El Punt Avui. Edició Nacional](#) 19-10-2011 Pàgina 23

Tweet 0

Recomendar 0

L'Estat espanyol no presenta les condicions de normalitat suficients en termes d'estat de dret per donar sortida política a la situació sense ajuda exterior

Altres articles de l'autor

19/09/2012 **La transició nacional**15/08/2012 **Pau i presons****Més articles ...**